

Кандидат: **Јелена Ратков Квочка**

Тема: **ДРАМЕ ДАНИЛА КИША И ДРАМАТИЗАЦИЈА ПРИПОВЕДАКА У НАСТАВИ**

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовao комисију 21.06. 2013. Наставно-научно веће Филозофског факултета у Новом Саду.</p> <p>2. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: Др Оливера Радуловић, ванредан професор за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности (предмет: Методика наставе књижевности и језика с основама дидактике), изабрана у звање 21.7. 2009, Филозофски факултет у Новом Саду (ментор); Др Љиљана Пешикан Љуштановић, редован професор за научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности (предмет: Народна књижевност), изабрана у звање редовног професора 08. 7. 2011, Филозофски факултет у Новом Саду; Др Бранка Јакшић Провчи, ванредан професор за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности (предмет: Методика наставе књижевности и језика с основама дидактике) 28. 03. 2013, Филозофски факултет у Новом Саду. Др Весна Крчмар, ванредан професор за ужу научну област театрологија, изабрана у звање 23. 12. 2010, Академија уметности у Новом Саду.</p>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме: Јелена, Лазар, Ратков Квочка</p> <p>2. Датум рођења, општина, република: 29.09.1964, Врбас, Србија</p> <p>3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе: 13.10.2009. Филозофски факултет у Новом Саду, ЕВРОПСКИ КОНТЕКСТ КОМЕДИОГРАФИЈЕ И ТЕАТРА ЈОВАНА СТЕРИЈЕ ПОПОВИЋА</p> <p>4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности</p>
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: ДРАМЕ ДАНИЛА КИША И ДРАМАТИЗАЦИЈА ПРИПОВЕДАКА У НАСТАВИ

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикона и сл.

1. Увод стр. 1–10; 2. Методолошке напомене стр. 10; 3. Политичке позадине политичких драма Данила Киша стр. 10; 3.1. Националсоцијализам стр. 11–23; *Ноћ и магла* стр. 11–23; 3.2. Стаљинизам стр. 23–40; 3.3. Революционарна превирања 1968. стр. 40–43; 4. Филм – уметност преврата стр. 43–49; 5. Утицај филма на политичко позориште XX века, (идеолошки спектакл – кинематографско позориште) стр. 49–52; 6. Политичко позориште XX века (први део) – спектакл идеологије, стр. 52–57; 7. Политичко позориште Данила Киша стр. 57–166; 7.1. *Механички лавови (Гробница за Бориса Давидовича)* стр. 57; Драматизација приповедака стр. 57–90; 7.2. Политичко позориште XX века (други део) – репресија и насиље – невидљивост идеологије стр. 90–92; 7.3. *Механички лавови (Гробница за Бориса Давидовича)* стр. 92; Драматизација приповедака стр. 92–98; 7.4. *Ноћ и магла* стр. 98–123; 7.5. *Дрвени сандук Томаса Вулфа* стр. 123–141; 7.6. *Папагај* стр. 141–150; 7.7. Политичко позориште XX века (трећи део) – театрализација побуне стр. 150–166; 7.7.1. *Електра 69* стр. 150; 8. МОДЕРНА ДРАМА (ДРАМАТУРГИЈА) ДАНИЛА КИША стр. 166–177; 8.1. Драмска ситуација стр. 166–171; 8.2. Дискурзивни и дигресије стр. 171; 8.3. Драмски лик – лик бунтовника и губитника стр. 171–173; 8.4. Документаристички (псеудо–документаристички) поступак стр. 173–175; 8.5. Трагичне гротеске Данила Киша стр. 175–177; 9. ТЕАТРОЛОГИЈА ДАНИЛА КИША стр. 177–202; ТЕКСТ – ПРЕДСТАВА – ПУБЛИКА стр. 177; 9.1. *Електра 69* стр. 177–184; 9.2. *Ноћ и магла* стр. 184–185; 9.3. *Папагај* стр. 185–186; 9.4. *Дрвени сандук Томаса Вулфа* стр. 186–187; 9.5. *Механички лавови (Гробница за Бориса Давидовича)* стр. 187–202; 10. Закључак стр. 202–210; 10.1. Кључне речи стр. 210; 10.2. *Post scriptum* стр. 210; 11. Библиографија стр. 210; 11.1. Основни извори стр. 211; 11.2. Извори стр. 211; 11.3. Књиге, огледи стр. 212; 11.4. Зборници стр. 213; 11.5. Тематски бројеви часописа посвећени Данилу Кишу стр. 214; 11.6. Друга литература и драматуршка и театролошка грађа стр. 214; 11.7. Историјска, идеолошка, социолошка, филозофска и кинематографска литература стр. 218; 11.8. База података стр. 219; 12. Summary стр. 219; 12.1. Key words стр. 220; Садржај стр. 221.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

У **Уводу** докторске дисертације Јелене Ратков Квочка под називом **Драме Данила Киша и драматизација приповедака у настави** одређује се тематски опсег интересовања, наглашава аналитички и методички приступ драмском стваралаштву Данила Киша, у контексту укупног Кишовог књижевног стваралаштва и у контексту драматуршких и театарских особености европског театра. Констатује се да је наведен аспект стваралаштва једног од највећих српских писаца мало проучаван те је то био мотив да се одабере наречена тема дисертације. Потом Јелена Ратков Квочка именује Кишов драмски опус: *Електра* (по Еурипиду) коју је Киш, у односу на предлогак, написао као сасвим нову драму, *Ноћ и магла*, *Папагај*, *Дрвени сандук Томаса Вулфа*, *Механички лавови (Гробница за Бориса Давидовича)*. Кишова прва драма: *Електра* (по Еурипиду) пружа могућност интертекстуалног приступа због цитатне полемике с традицијом. „Еурипид трансформише мит у складу са политички актуелним временом које је одраз Пелопонеског рата, док Киш пише своју драму (по Еурипиду) као одраз шездесет осме, с намером да проговори о актуелном времену – наглашава ауторка. Драмски опус Данила Киша доводи се у контекст његовог приповедно-новелистичког и романеског стваралаштва. Драма *Ноћ и магла* упућује на *Породични циклус (циркус)*, на роман *Башта, пепео*, на *Ране јаде* и на *Пешчаник* који ће Киш написати након драме *Ноћ и магла*. Наглашава се веза са породичним циклусом преко теме губитка чланова породице у рату у драмама *Ноћ и магла*, *Папагај*, и *Дрвени сандук Томаса Вулфа*. Драма *Дрвени сандук Томаса Вулфа*, блиска је роману *Псалам 44* и још ближа *Породичној трилогији*. Прожимање Кишовог прозног и драмског стваралаштва огледа се, најпре, на тематском плану: холокауст, нестанак оца, успомене на тешко ратно детињство, нацистички и комунистички концентрациони логори. *Механичким лавовима (Гробницом за Бориса Давидовича)*, драматизацијом истоимене прозе, затвара се Кишов драмски опус. Јелена Ратков Квочка истиче да се Кишове драме рефлектују и у *Енциклопедији мртвих*. Наглашава неопходност њиховог проучавања у контексту ауторових превода драмских текстова са француског језика. **Добро постављен циљ истраживања** је испитивање Кишове поетике на драмском опусу, посебно је значајно истражити однос комичног и трагичног у примењеним гротескним поступцима. Драмско дело Данила Киша баштини тековине мноштва уметничких праваца: симболистичку употребу музике и звука, ирационалност у поступцима ликова, експресионистичку светлост, боје, крик, надреалистичку надстварност, футуристичку праксу спајања позоришта и филма и употребу електричних реквизита. Стога се може рећи да је театар Данила Киша такозвано *кинематографско позориште* између позоришта и филм, наглашава Јелена Ратков Квочка. **Друга целина** дисертације под насловом **Методолошке напомене** наглашава тежњу за увођењем савремених метода драматуршке и театролошке анализе које омогућавају комплекснији приступ драмском тексту Данила Киша. Речју анализирани драмски опус се посматра као сценски материјал, у контексту позоришта. Истиче се идеолошка подлога Кишових драмских текстова у двема тоталитарним идеологијама двадестог века (фашизму и стаљинизму) и једном идеолошком покушају еманципације од владајућих идеологија (револуционарна превирања '68). Стога их Јелена Ратков Квочка назива политичким, а позориште Данила Киша *политичким театром*. **Трећа целина** дисертације насловљена **Политичке позадине политичких драма Данила Киша** отвара неопходно широк контекст анализираниог драмског опуса бавећи се фашизмом и стаљинизмом. Кандидаткиња у њему потврђује широке компетенције и интересовања. У првом сегменту овог поглавља под називом **Националсоцијализам** кандидаткиња се бави књигом *Ноћ и магла* која је сабрала Кишове драме поднасловом *Гестапо над Европом*. Објашњава наслов књиге као шифру Хитлерове наредбе усмерене против „људи који угрожавају немачку сигурност“, а против којих треба спроводити поред физичког и психолошко насиље. Две Кишове драме (*Ноћ и магла* и *Дрвени сандук Томаса Вулфа*) проказују трауме проузроковане политичко–репресивним деловањем немачких нациста, као и мађарских фашиста. Драму *Ноћ и магла* подупире и породична трилогија Данила Киша, са темом трагања за оцем (Едуардом Самом) који ће нестати у Аушвицу. Тему немачких логора отвара, директно, и друга драма, *Дрвени сандук Томаса Вулфа*, кроз главне ликове и њихове судбине. Документарни поступак у Кишовим драмама сугерише мисао да је свака идеологија терор. Друга целина трећег поглавља под називом **Стаљинизам** посвећена је *свеопштој историји бешчаића*, како Киш назива двадесети век са својим логорима и то у првом реду совјетским. Констатује се да аутор и овој теми приступа користећи документарни поступак.

Посебна пажња се поклања Борису Давидовичу Новском, двојнику Троцког, који је прототип свих револуционара из Кишове приповетке и драме настале њеном драматизацијом. Наредна, **четврта целина** ове сложено компоноване дисертације насловљена је **Филм – уметност преврата** и бави се улогом филма у идеолошком спектаклу са тезом да је филмска уметност одиграла значајну улогу у друштвеним превратима прве половине двадесетог века. И стаљинизам и фашизам су хтели човека по мери своје политике са намером да владају светом. Пета целина дисертације приближава се средишњим интересовањима Јелене Ратков Квочка стога је насловљена: **Утицај филма на политичко позориште XX века** (идеолошки спектакл – кинематографско позориште). Полази се од премисе да је позориште добило нове квалитете развојем филмске уметности. „Монументална уметност филма, спектакли који су доносили зближавања гледалишта припремљеног за филмско виђење стварности и учесника, преливали су се у футуристичку књижевност, сликарство и у авангардно позориште“. Позориште и филм су постали блиски стварности, а позориште преузима од филма природност, „продором дословности на сцену“ као и слободно димензионирање простора и времена. **Шеста целина** рада названа је **Политичко позориште XX века** (први део) спектакл идеологије заокупирана је, како назив каже, идеолошким спектаклом. Бавећи се Стаљиновим монтираним процесима ауторка доводи у везу Булгакова и Киша уочавајући да њихове приповетке и романи поседују мноштво драмских карактеристика: они пишући прозне текстове постављају позоришне комаде, уз описе сцена, збивања и уз готово чисте позоришне дијалоге и монологе, речју њихова проза је била сценски доживљена. **Седмо и наобимније поглавље** дисертације под називом **Политичко позориште Данила Киша** почиње првом целином у којој се Јелена Ратков Квочка бави *Механичким лавовима (Гробница за Бориса Давидовича)* проучавајући Кишове поступке драматизације приповедака. „У драми *Механички лавови (Гробница за Бориса Давидовича)*, свесни Кишовог поступка драматизације, из двеју, у основи (мада и из више), приповедака из књиге приповедака *Гробница за Бориса Давидовича (Механички лавови и Гробница за Бориса Давидовича)*, Киш гради драму, вођен естетском чињеницом да је у обе приповетке покренут монт–процес од стране совјетских власти, против Бориса Давидовича, 1930. као и против А. Љ. Челустинова 1938. у циљу њихове ликвидације, односно покретањем монт–процеса отпочиње копање њихових гробница“, наглашава кандидаткиња. Потом прати транспозицију историјских чињеница у фикционалну прозу бавећи се ликом Бориса Давидовича Новског као прототипом свих револуционара и упоређује приповетке са њиховом драматизацијом. Друга целина седмог поглавља дисертације под насловом **Политичко позориште XX века (други део)** – репресија и насиље –невидљивост идеологије – наставља аналитичку елаборацију из претходног одељка са нагласком на трагичну судбину уметника у доба идеолошких репресија. У трећем одељку седмог поглавља *Механички лавови (Гробница за Бориса Давидовича)*, драматизација приповедака (део други) Јелена Ратков Квочка наставља бављење проблематиком драматизације приповедака Данила Киша. Налази да су сви његови позоришни комади политичко позориште, са исходиштем у трагичној гротески. Најочигледније је то случај са драмом *Механички лавови (Гробница за Бориса Давидовича)*, теза је ауторке. Иначе „магијско кружење карата“ би могао бити и назив за композицију Кишове драме *Гробница за Бориса Давидовича (Механички лавови)*, сматра Јелена Ратков Квочка и наводи Кишове *Напомене (редитељу, сценографу, глумцима)*, на почетку драме према којима редослед већине слика није статичан и може се мењати као што се мешају карте а неке слике је дозвољено елиминисати. Потом се ауторка бави насловом драме *Механички лавови (Гробница за Бориса Давидовича)*, наводећи да је Леонардо да Винчи, уметник и проналазач, направио механичког лава да поздравља Луја XII приликом посете Милану. Метафора у самом наслову Кишове драме наглашава трагизам идеолошких манипулација и намеће закључак да, према Кишу, стаљинизам није прошао јер представља стање духа које од индивидуа прави механичке играчке. Четврта целина седмог поглавља **Ноћ и магла** посвећена је истоименој Кишовој драми и њеном тумачењу у контексту породичног циклуса и романа *Псалом 44*. Уочавају се поступци интертекстуалности и интермедиијалности кроз чврсту везу тема, мотива, описаних догађаја и ликова који их носе. Драма *Ноћ и магла* емитована већ почетком 1968. године, полази од докумената а везана је, као и породични циклус, за судбину Јевреја пре и за време Другог светског рата и прогоне јеврејског живља који су конкретизовани у личности оца несталог у логору. Следи упоредно читање и тумачење Кишовог породичног циклуса и интерпретиране драме уз истицање сличности али и разлика. Пета целина седмог поглавља посвећена је, како сам назив каже, драми *Дрвени сандук Томаса Вулфа* и Кишовом књижевном

и драмском читању. Дом „анђела смрти“ – Аушвиц је тешка тема ове драме као и немоћ сведочења, отуда одсуство наратива њених ликова који носе тешки осећај кривице и кајања. Шеста целина седмог поглавља са називом *Папагај* посвећена истоименој Кишовој драми у чијем су контексту тзв. „липањска гибања“ из године 1968. *Главна личност је папагајски брбљив, сентименталан, полуобразован младић, накљукан општим местима*. Киш у овој драми пародира идеју да је уметност привилегија владајуће класе.“ Младић из *Папагаја*, који лаже, краде, испољава насиље, у односу на „црвену буржоазију“ у драми, делује као личност коју подједнако можемо високо уважавати и јако презирати, јер је малограђанско владајуће друштво приказано као лажљиво, корумпирано, отимачко, необразовано и без укуса“. Младић, фигура уметника у Кишовој драми, жртва је неразумевања друштва које га доживљава га као брбљивца – папагаја. У седмом одељку седмог поглавља са насловом: **Политичко позориште XX века** (трећи део) – театрализација побуне – Јелена Ратков Квочка се прво позабавила драмом *Електра* и улогом театра у превирањима 1968. године. Тумачење је усмерено коментаром М. Миоциновић:“ Електра је настала 1968, у другој години БИТЕФ-а када је Београд био неприкосновено светско позоришно средиште. Она се може сматрати неком врстом Кишовог *homage*-а уметности која је тих година сабирала у себи, као у каквој жижи велики део енергије побуне у чијем се знаку завршава шеста деценија“. *Субверзивни театар* ће показати кризу конвенционалног театра, одговорити побуном на бунт младе генерације и указати на блискост позоришта и града, публике и људи на јавним местима. Арто, коме је посвећена *Електра*, у делу *Позориште и његов двојник*, заговара замену поезије говора поезијом простора. Аналитички постамент Јелене Ратков је следећи: „Ако *Електру* Данила Киша читамо кроз побуну, кроз дух '68, треба је читати кроз теорију Антонена Артоа, као и у контексту Ливинг театра и Лабораторије Гротовског, побуне у оквиру саме позоришне уметности“. Еурипидова трагедија *Електра* је битно другачија у односу на античке обраде овог мита јер је нагласак стављен на трагичну иронију. Реч је о својеврсној полемици са Есхиловом *Орестијом* и Софокловом *Електром*. *Ливинг театар* је још једна аутентична форма савременог ритуалног позоришта које подстиче просветљење и преображење човека у ритуалном смислу што је контекст Кишове *Електре*. Осмо поглавље дисертације које носи својеврстан акценат је **Модерна драма (драматургија) Данила Киша**. Модерну драму у одређењу антитрадицијског кандидаткиња налази код Еурипида кога следи Данило Киш уводећи драматуршке експерименте. Јелена Ратков Квочка драматургију Данила Киша као модерну пропитује преко преко драмске ситуације, лика (и односа), њених документарних аспеката и алтернатива. Сценски простор се гледаоцу нуди истовремено и као стварност и као привид чиме се постоје драмска напетост.“ Сама природа драмског и театарског јесте двострука, спој конкретног и симболичног, аутентичног и универзалног“. Електра и Орест су демистификовани и грубо представљени истиче ауторка. Ликови у Кишовој драми су удаљени и затворени у своје светове, окупирани властитим положајем а планови на којима се гради и руши илузија у Кишовим драмама се умногостручавају. Писац нам нуди субјективна становишта која остају одвојена и недокучива у својим световима делујући на читаоце и гледаоце да остваре критичнији однос према сопственој егзистенцији. „Алудирање, цитирање, иронизирање и парафразирање митских или књижевних мотива пратимо из драме у драму“. Модерна драма је донела сумњу у грађанство а афирмисала ликове бунтовника и губитника. Киш наводи на закључак да је живот најбоље режирана представа. Ликови у интерпретираним драмама су у првом плану јер сведоче о последицама идеолошких заблуда. У целини названој **Трагичне гротеске Данила Киша** кандидаткиња се бави гротеском као манифестацијама страха и ужаса која твори „иронични лиризам“. Киш се иронијом и карикатуром бори против трагедије историје. „Драме Данила Киша, саткане од трагике, историје, лирике, ироније, пародије и сарказма своју пуноћу остварују на сцени, кроз процес инсценације, јер су подељене према опсенарским механизмима позорнице“ – наглашава Јелена Ратков Квочка са уверењем да постоји естетски и етички циљ интерпретираног дела. Девето поглавље **Театрологија Данила Киша** бави се односом текст-представа-публика у драмама Данила Киша. Ова целина дисертације у знаку је различитих извођења Кишових драма и сведочи о кандидаткињином добром познавању театрологије. Потом следи **Закључак** где се синтетизује напред речено. **Библиографија** је опсежна и подељена на: Основне изворе, Изворе, Књиге, огледи, Зборници, Тематски бројеви часописа посвећени Данилу Кишу, Друга литература и драматуршка и театролошка грађа, Историјска, идеолошка, социолошка, филозофска и кинематографска литература и База података.

VI Списак научних и стручних радова који су објављени или прихваћени за објављивање на основу резултата истраживања у оквиру рада на докторској дисертацији

уз напомену:

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду о томе:

„Приређивач представа Јоаким Вујић и драматичар Јован Стерија Поповић“- Рад је излаган на симпозијуму **ЕДИНАДЕСЕТИ НАЦИОНАЛНИ СЛАВИСТИЧКИ ЧЕТЕНИЯ – ВРЕМЕ И ИСТОРИЈА В СЛАВЈАНСКИТЕ ЕЗИЦИ, ЛИТЕРАТУРИ И КУЛТУРИ 19-22 АПРИЛА 2012.** Софийски универзитет, „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ, Факултет по славјански филологији.

Рад је објављен у Зборнику.

„Бешчашће двадесетовековне историје у Андрићевом роману *На Дрини ћуприја* и у књижевном стваралаштву Данила Киша“ – Рад је изложен на **5. Андрићевом симпозијуму „На Дрини ћуприја“**, у оквиру пројекта „Andrić – Initiative“, Института за славистику Универзитета „Карл Франц“ у Грацу и у коорганацији Општине Вишеград, у Вишеграду 4 – 6. октобра 2012. Програм Симпозијума се налази на е- адреси: <http://www-gewi.kfunigraz.ac.at/gralis/projektarium/Andric/Symposium5.html>

Зборник радова са Симпозијума излази из штампе за Сајам књига у Београду, 2013.

„Хумор и елегија, фантастика и иронија у „песмама у бајкама“ Јохана Лудвига Тика и Бранка Ћопић – Рад је изложен на 3. Симпозијуму „Ћопићевско моделовање реалности кроз хумор и сатиру“ у оквиру пројекта Института за славистику Универзитета „Карл Франц“ у Грацу и у коорганацији Народне и универзитетске библиотеке Републике Српске, Бања Лука, 5 -7. септембра 2013. Програм Симпозијума се налази на е- адреси: <http://www-gewi.uni-graz.at/gralis/projektarium/Copic/Symposium3.html>.

Зборник радова са Симпозијума се припрема за штампу.

„Револуционар са књигом у руци у *Травничкој хроници* Иве Андрића и *Гробници за Бориса Давидовића* Данила Киша. Рад је прихваћен и биће изложен на **6. Андрићевом симпозијуму**, који ће се одржати у Грацу, од 4 – 6. октобра 2013. на тему „Травничка хроника“, у оквиру пројекта „Andrić – Initiative“, Института за славистику Универзитета „Карл Франц“ у Грацу. Програм симпозијума „Травничка хроника“ налази се на е-адреси: <http://www-gewi.uni-graz.at/gralis/projektarium/Andric/Symposium6.html>.

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Закључци односно резултати истраживања Јелене Ратков Квочка у докторској тези под насловом **ДРАМЕ ДАНИЛА КИША И ДРАМАТИЗАЦИЈА ПРИПОВЕДАКА У НАСТАВИ** изведени су у складу са утврђеним циљевима и очекиваним исходима и заснивају се на следећим постаментима:

Драме Данила Киша одликује комплексан израз, поетски језик, друштвенополитички ангажман те захтевају комплексан сценски приступ.

Засноване су на порицању техника грађанског позоришта јер традиционални облици не могу да изразе друштвене противречности које овај опус изражава.

Данило Киш је доведен у везу са Хајнер Милером који даје сродне драматуршке одговоре на сличне проблеме и представља парадоксе политичких сукоба користећи документ и ерудицију посвећене су људима који трагају за човечношћу иако их меље жрвањ историје.

Кишове драме траже ново сценско обликовање јер нова драма не нуди одговоре, не поставља питања, него, према речима Јелене Ратков, даје прецизну слику стања у друштву. "Преплитање прошлости и садашњости, симултано одвијање радње, истовремена присутност различитих временских равни, до тачке у којој се границе бришу, кад више није јасно да ли се о неком догађају говори као о прошлом или догађају овог тренутка препознајемо као битно својство Кишове драматургије". Интерпретиране драме одликују дијалог и полемика који се воде не само између ликова него и са публиком.

„ Кишове драме су омогућиле стварање једног уметничког простора за инсценацију у којој ништа не мора бити унапред прописано и одређено, већ има да буде снажан потицај за нов и узбудљив позоришни догађај. „ Закључак дисертације под називом **Драме Данила Киша и драматизација приповедака у настави** поентиран је идејом да се аутор стваралаштвом бори за доброту у свету и лепоту у човеку сценски представљајући трагедију жртава које се не могу заборавити..

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

НАПОМЕНА: Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Начин приказа и тумачења резултата истраживања је добар, јасан, прецизан, надаре компетентан и у складу са најновијим достигнућима науке о књижевности и театрологије. Кандидаткиња је показала широке компетенције и презентовала суверену интерпретацију драма Данила Киша у контексту. Комисија је позитивно оценила начин приказа и тумачења резултата истраживања докторске дисертације Драме Данила Киша и драматизација приповедака у настави. .

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

НАПОМЕНА: Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе.

Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање.

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме **Дисертација је написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме.**

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе **Дисертација садржи све битне елементе.**

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци **Дисертација је оригиналан допринос науци по томе што даје аналитички увид у драме Данила Киша и драматизацију његових приповедака.**

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања **Докторска дисертација Јелене Ратков нема недостатака.**

X ПРЕДЛОГ:
На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:
- да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри одбрана
-

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф.др Оливера Радуловић

Проф.др Љиљана Пешикан Љуштановић

Проф.др Бранка Јакшић Провчи

Проф.др Весна Крчмар